

ถ้อยแถลงบรรณาธิการ

บทความในฉบับนี้เป็นฉบับแรกของปีที่ 3 ของวารสาร มจร กาญจนปริทรรศน์ ประกอบด้วยบทความ 2 ประเภท คือ 1) บทความวิจัย 1 เรื่อง และ 2) บทความวิชาการ 5 เรื่อง รายละเอียดของบทความมีดังนี้

บทความที่ 1 เรื่องความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้กัญชาในการรักษาโรคของประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นบทความการวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้กัญชาในการรักษาโรคของประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้กัญชาในการรักษาโรคของประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้กัญชาในการรักษาโรคของประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น และการพรรณนา จำแนกข้อมูล จัดทำบรรณาธิกรณข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ ประกอบการอภิปรายผล

บทความที่ 2 เรื่องปัญญาพละในพระเจ้าอโศกมหาราช เป็นการศึกษาความสำคัญของปัญญาพละ แสดงให้เห็นว่า “พลังปัญญา” คือพลังที่สำคัญที่สุดของการเป็นกษัตริย์ “ปัญญาพละ” ในพระเจ้าอโศกมหาราชแสดงให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์ ที่ทำให้เกิดให้เกิดประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาและต่อโลก การดำเนินการด้านการสื่อสารของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการสื่อสารมวลชน ทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชมิใช่เป็นเพียงการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นการประกาศให้โลกได้รับรู้ถึง “ปัญญาพละ” ในเชิงนิเวศวิทยาทางวัฒนธรรม อัจฉริยภาพด้านงานพุทธศิลป์ของชาวโมริยะให้เป็นที่ประจักษ์ตาแก่โลกมาจนทุกวันนี้

บทความที่ 3 เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงอาหารเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เป็นบทความด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร โดยได้มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ได้ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานให้ยั่งยืน การศึกษาพบว่า การจัดการการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมการพัฒนาแบบองค์รวมใน 3 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยใช้การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเป็นที่มาของรายได้ การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันดีงาม และการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงอาหารเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนเกิดจาก 1) การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์ 2) แนวโน้มการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น 3) การแสวงหาความเป็นเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่นยังคงเป็นที่นิยม 4) การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ และ 5) แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวสมัยใหม่ ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงอาหารจึงส่งเสริมสถานการณ์การท่องเที่ยวให้แก่ประเทศไทยและสามารถตอบสนองกับเป้าหมายของสหประชาชาติ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้

บทความที่ 4 เรื่ององค์กรแห่งการเรียนรู้วิถีพุทธ กรณีศึกษารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่าเป็นแบบอย่างขององค์กรแห่งการเรียนรู้วิถีพุทธ ที่ได้มีผลการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีผลตัวชี้วัดความสำเร็จเชิงประจักษ์ พร้อมทั้งมีการปรับปรุงและพัฒนากลไกการบริหารจัดการเพื่อก้าวสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา โดยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในส่วนขององค์ประกอบและแนวทางของ

การดำเนินงาน และพบว่าการสร้างรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้วิถีพุทธ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหา และ ส่วนที่ 3 เป็นเงื่อนไขสู่ความสำเร็จ โดยภาพรวมมีผลการประเมินรูปแบบอยู่ในระดับมากและมากที่สุด และมีหลักธรรมในพระพุทธศาสนาส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลและมีส่วนสนับสนุนต่อการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ สิกขา 3 อิทธิบาท 4 อินทรีย์ 5 กัลยาณมิตรธรรม 7 เป็นต้น

บทความที่ 5 เรื่องภาษาบาลีในมติทัศน์ของคนไม่ได้เป็นมหาเปรียญ : สะท้อนคิดว่าด้วยภาษากับการรักษาและสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา เป็นการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับภาษาบาลีที่เป็นส่วนสำคัญในการจาริกบ้นทิกคำสอนในพระพุทธศาสนา การเผยแพร่ร่วมเป็นปรากฏการณ์ของการศึกษากระทั่งปัจจุบัน การเขียนบทความนี้ใช้การวิเคราะห์จากเอกสาร งานวิจัย และเขียนเป็นความเรียง ผลการศึกษาที่พบภาษาบาลีถูกนิยามว่าเป็นภาษาที่ใช้ในการบ้นทิกคำสอนทางพระพุทธศาสนา หรือเป็นเครื่องมือหนึ่ง ส่วนคำสอนนั้นจะถูกดัดแปลงไป หรือแต่งเป็นภาษาหนังสือ หรือเป็นคำสอนดั้งเดิมหรือไม่ ตามที่เป็นข้อถกเถียงกันคงไม่มีคำตอบ แต่สาระสำคัญที่พบคือภาษา หรือภาษาบาลี เป็นเครื่องมือหนึ่งในการรักษาคำสอนที่สืบ ๆ กันมา

บทความที่ 6 เรื่องยุทธศาสตร์การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมของวัดท่าขนุน อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี บทความนี้เป็นการนำเสนอแนวคิดของพระครูวิลาศกาญจนธรรม, ดร. คือ การทำให้วัดเป็นศูนย์รวมของชุมชน โดยใช้แนวคิด 1 ยุทธศาสตร์ 7 ยุทธวิธี ของสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดกาญจนบุรี แห่งที่ 23 วัดท่าขนุน ที่ทำให้ได้รับรางวัลสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดดีเด่น จากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โดยคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกให้เป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดดีเด่นประจำปี 2553 และรางวัลสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดที่มีผลงานดีเด่นต่อเนื่องประจำปี 2565 ซึ่งในการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดให้ได้ดั่งนั้น ต้องใช้รูปแบบแนวทาง 1 ยุทธศาสตร์ คือ ให้วัดกลับไปเป็นศูนย์รวมของชุมชน และ 7 ยุทธวิธี คือ 1.สร้างศรัทธา 2.หาต้นทุน 3.เสริมของเก่า 4.สร้างของใหม่ 5.เปิดให้องค์ราชัน 6.ประสานสิบทิศ และ 7.เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ชุมชน และพระครูวิลาศกาญจนธรรม, ดร. เน้นย้ำว่าถ้าหากว่าสำนักปฏิบัติธรรมอื่น ๆ ปฏิบัติตามแนวคิด 1 ยุทธศาสตร์ 7 ยุทธวิธีแล้ว มีความเชื่อมั่นว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จได้เช่นกัน

พระครูวิโรจน์กาญจนเขต, ดร.

บรรณาธิการบริหาร